

- 4) Vai Sestās PVN direktīvas 6. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma attiecas uz situāciju, kurā sabiedrība saistībā ar sanāksmēm sabiedrībā savā ēdnīcā bez maksas sniedz maltītes uzņēmējdarbības partneriem?
- 5) Vai Sestās PVN direktīvas 6. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma attiecas uz situāciju, kurā sabiedrība saistībā ar sanāksmēm sabiedrībā savā ēdnīcā bez maksas sniedz maltītes saviem darbiniekiem?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977 L 145, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 3. augustā ierosinājusi Mebrom NV par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 22. maija spriedumu lietā T-216/05 Mebrom NV/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mebrom NV (pārstāvji — K. Van Maldegem, avocat, C. Mereu, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 22. maija spriedumu lietā T-216/05;
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus lietā T-216/05 par pieņemamiem un pamatotiem;
- apmierināt prasību atcelt tiesību aktu, kas celta pirmajā instancē, vai, pakārtoti, nodot lietu atkārtotai izskatīšanai pēc būtības Pirmās instances tiesā; un
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās tiesvedībās.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa (turpmāk tekstā — "PIT"), interpretējot un piemērojot Kopienu tiesības, nav nodrošinājusi tiesiskumu, kā to prasa EKL 220. pants. Pārsūdzētajā spriedumā ir noraidīta prasība atcelt tiesību aktu, pamatojoties uz nepareizu Regulas Nr. 2037/2000 (¹) 3., 4., 5., 6. un 7. panta interpretāciju un piemērošanu. Turklāt spriedums ir nepietiekami un pretrunīgi pamatots, un tas ietver virkni tiesību kļūdu un lietas faktu izkropļojumus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka PIT ir kļūdaini konstatējusi, ka atbildētāja bija tiesīga nolemt, ka importa kvotas vairāk netiek piešķirtas importētājiem, bet ka saskaņā ar Regulas [Nr. 2037/2000] 7. pantu kopš 2005. gada kvotas piešķir tikai fumigatoriem (kas atšķirībā no importētājiem ir lietotāji). PIT nolēma, ka Regulas Nr. 2037/2000 7. pants piešķir atbildētājam šajā sakarā brīvu izvēli. Papildu apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka PIT nav pietiekami novērtējusi, vai atbildētāja ir pieļaujama veidā izmantojusi tai šajā sakarā piešķirto rīcības brīvību. PIT arī nav atzinusi, ka atbildētāja ir pārsniegusi savas pilnvaras un turklāt tā nav pareizi izvērtējusi to, vai atbildētāja ir pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko palāvību. Visbeidzot tiek apgalvots, ka PIT arī nav pilnībā un pareizi spriedusi par apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības pamatojumā izvirzītajiem argumentiem.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regula (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni (OV L 244, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 3. augustā ierosinājusi Mebrom NV par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 22. maija spriedumu lietā T-198/05 Mebrom NV/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mebrom NV (pārstāvji — K. Van Maldegem, avocat, C. Mereu, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija